

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil D.I.E. SL va articular incident d'execució de sentència, segons el qual adduïa que en el procediment 0302-4/2006, havia procedit a consignar la quantitat de 18.393,41 euros i que calia deduir de la providència de 27-6-2006 les partides relatives a interessos de demora i penalitats.

Per escrit, de data 5-10-2007, la representació de la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI L'E.B. es va oposar a l'incident d'execució.

II.- Per Aute, de data 8-10-2007, l'Hble. Batlle va acordar el que segueix: "DECIDEIX: Desestimar l'incident d'execució plantejat per la representació de D.I.E. SL i confirmar la Providència d'execució de data 27 de juny del 2007, imposant a l'agent incidental les costes processals derivades del present incident".

III.- La representació processal de la mercantil executada interposa recurs contra la resolució d'instància. Així, per escrit de conclusions, de data 5-2-2008, sol·licita la revocació de l'Aute dictat. Per el contrari, la representació processal de la part executant, per escrit de contesta a les conclusions de data 26-02-2008, demana que es procedeixi a la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

confirmació de la resolució d'instància, amb imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals fonamenta la part recurrent el seu recurs són, en essència, els que segueixen. En primer terme, entén que la consignació realitzada per la mercantil executada es va efectuar amb la voluntat d'alliberar-se de l'obligació de pagament que l'afectava. En aquest sentit, el jutge a quo porta a terme una interpretació subjectiva i arbitrària, tota vegada que el deute ha estat pagat per via de consignació judicial.

El present recurs no pot ésser acollit per les raons que, a continuació, s'exposen.

II.- En primer terme, si s'analitzen les actuacions resulta que es va procedir a l'execució de la sentència ferma, dictada per la Batllia en data 9-3-2007 en el marc del judici declaratiu b-1082-5/2006, i per providència de data 27-6-2007, es va fixar en la quantitat de 55.998,88 euros el total que s'havia d'abonar per l'executada. En segon terme, consta també acreditat que en el marc de la causa civil b-0302-4/2006, instat per la mercantil executada en impugnació d'acords de la junta de propietaris va haver de consignar l'import del deute que tenia amb la comunitat, per a donar compliment al mandat contingut a l'apartat segon de l'article 32 de la Llei de propietat horitzontal, de 30 de juny de 2004, en virtut del qual esdevé obligat estar al corrent de pagament o haver procedit a la consignació judicial de l'import per a poder impugnar els acords de la Junta.

Consegüentment, dels fets transcrits i que resten sobradament acreditats s'extreu que la consignació que va efectuar la societat defenent es va efectuar per a donar compliment a un requisit de procedibilitat, atès que, en cas contrari, s'evaporava la viabilitat de la seva demanda d'impugnació d'acords socials. És en aquesta òrbita d'idees, que el jutgador d'instància diferencia un subrogat de pagament, com és la consignació, que produeix efectes alliberatoris del deutor i satisfactoris pel creditor, si va precedida de l'oferiment de pagament, de forma que quan el creditor es nega sense justa causa a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

acceptar un pagament que s'ajusta al triple requisit de la identitat, integritat i indivisibilitat, s'articula la consignació com a mecanisme per a possibilitat l'alliberament del deutor, si l'autoritat judicial examina la consignació i considera que s'ha portat a terme adequadament.

En canvi, la consignació judicial que s'efectua en el present cas, no porta causa de la voluntat del deutor d'alliberar-se de la seva obligació i permetre la satisfacció del dret subjectiu del creditor, sinó que s'orienta a complir amb les exigències processals que requereixen per a tramitar determinades pretensions, i d'aquí que s'hagi procedit a consignar l'import d'aquelles quantitats que la norma determina. En aquest sentit, la consignació no opera com un subrogat del pagament, sinó com una exigència legal de procedibilitat del procés, de manera que la consignació de determinades quanties en el marc d'un procés diferent al que s'executa i on la consignació no desenvolupa la funció de subrogat del pagament no pot ostentar la virtualitat que pretén atribuir-li el recurrent d'aturar la meritació dels interessos o de les penalitats contractuals.

III.- Les anteriors consideracions justifiquen el rebuig del recurs interposat i motiven, en matèria de costes processals, que s'hagi de procedir a la imposició de les mateixes a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la mercantil D.I.E. SL contra l'Aute, de data 8-10-2007, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-